

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Vedrørende en appelinstans for invalideforsikringsretten).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 231, fremsættelsen i tidenden sp. 478).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Larsen: Lovforslaget om en appelinstans for invalideforsikringsretten er kendt af tinget, idet det har været fremsat de to foregående folketingsår. Det er behandlet i udvalg, hvor der er rejst mange problemer. Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind i nogen stor diskussion, men anbefale lovforslaget til velvillig behandling i et udvalg, som jeg senere skal foreslå nedsat.

N. Chr. Christensen: Da venstres ordfører, det ærede medlem hr. Krogh, på grund af sygdom er forhindret i at være til stede ved dette lovforslags behandling, skal jeg ganske kort henvise til de udtalelser, som det ærede medlem hr. Krogh fremsatte på venstres vegne ved sagens behandling den 16. november 1955 (Folketingstidende 1955-56, sp. 1033).

Jeg må måske lige understrege, at i disse udtalelser fremkom en anmodning om, at det blev undersøgt, hvorvidt invalideforsikringsretten kunne decentraliseres. Vi har i udvalget, som behandlede denne sag i sidste folketingsår, fået en beretning fra et embedsmandsudvalg, hvoraf det bl. a. fremgår, at der af dette embedsmandsudvalg er stillet forslag om henlæggelse af en række afgørelser af de i folkeforsikringslovens § 60 omhandlede foranstaltninger til de sociale udvalg eller til forskellige behandlingsinstitutioner. Det er muligt, at man kan komme denne vej frem.

Vi har tidligere fra venstres side udtalt vor betænkelighed ved den overbygning, appelretten vil være, men vi håber, at vi i udvalget, også ved at behandle den indstilling, som nu foreligger, kan komme til et fornuftigt resultat.

Hanne Budtz: Ved lovforslagets fremsættelse anden gang sidste år nærrede mit parti betænkelighed ved selve indførelsen af en

appelinstans for invalideforsikringsretten, fordi vi mente dels, at det ville blive en for tungt arbejdende instans, og dels, at det ville være en for stor permanent udgift for staten at inkludere sig på. Vi er af samme opfattelse i år. Vi nærer i høj grad skepsis over for selve indretningen af en appelinstans som et tungt virkende apparat. Men vi vil gerne i udvalget være med til at se på, om arbejdet i invalideforsikringsretten, som der har været talt om, kan forenkles og decentraliseres, og det er det grundlag, hvorpå vi går med til en udvalgsbehandling.

Johs. Christiansen: Som det allerede er nævnt, fandt der i forrige samling en ret udførlig behandling sted af et forslag svarende til det, der foreligger her. Det er rigtigt, at der under denne behandling opstod også den tanke, at man kunne se noget på invalideforsikringsrettens arbejdsform, organisation m. v. Nu er forholdet det, som man muligvis vil erindre, at jeg for år tilbage har udtalt ønske om, at der måtte blive nedsat en kommission til overvejelse specielt af de invalideredes forhold og problemer. Skiftende socialministre har udtalt megen sympati for en sådan tanke, men som man ved, har det hidtil ikke kunnet lade sig gøre at komme videre med det.

Når man nu fra konservativ side — og jeg forstod til dels også fra venstres — ønsker, at man under den udvalgsbehandling, der nu skal finde sted, i hovedsagen skal se på de forhold, hvorunder invalideforsikringsretten arbejder, vil jeg gerne for mit vedkommende heroverfor sige, at efter den bebudelse, der foreligger fra regeringens side om, at man nu vil gå til nedsættelse af en kommission til undersøgelse af invalidernes kår, forekommer det mig, at spørgsmålet om invalideforsikringsrettens arbejds måde og hele organisation med rette vil kunne komme for det forum, som en sådan kommission udgør. På den anden side er det mit partis opfattelse, at hvis man skal vente også med hensyn til appelinstansen, indtil denne kommission har gjort sit arbejde færdigt, kan vi komme til at vente for længe.

Jeg tager næppe meget fejl, når jeg siger, at de afgørelser, der træffes i invalideforsikringsretten, vist snart er de eneste inden for dansk administrations område, som ikke